

Bruxelles, den 4.5.2016
COM(2016) 239 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1921/2006 om fremsendelse af statistiske data
vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne**

DA

DA

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1921/2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne

1. INDLEDNING

I artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006¹ (landingsforordningen) fastlægges følgende krav:

Senest den 19. januar 2010, og derefter hvert tredje år, forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistiske data, der udarbejdes i medfør af denne forordning, og herunder især om statistikkernes relevans og kvalitet. Denne rapport skal ligeledes indeholde en analyse af omkostningseffektiviteten af det system, der etableres til indsamling og bearbejdelse af statistiske data, samt angive bedste praksis med henblik på at mindske arbejdsbyrden for medlemsstaterne og højne statistiske datas anvendelighed og kvalitet.

Dette er den tredje evalueringsrapport, som Kommissionen har forelagt Europa-Parlamentet og Rådet. Den første rapport blev offentliggjort som KOM(2010) 675 endelig og den anden som COM(2014) 240 final.

2. DÆKNING OG INDHOLD

I henhold til landingsforordningen skal medlemsstaterne og EØS-landene hvert år fremsende statistiske data og senest seks måneder efter udgangen af referencekalenderåret. De statistiske data skal vedrøre de samlede mængder og værdien pr. enhed af de fiskevarer, der landes på deres område af EU- og EFTA-fartøjer. Dataene opdeles efter: i) hvilket flag de fiskerfartøjer, som lander fiskevarer, sejler under (i henhold til de anførte koder i bilag II i landingsforordningen), ii) "behandlingsgraden" af produkterne (forordningens bilag III) og iii) anvendelsen af produkterne (forordningens bilag IV).

I denne rapport vurderes medlemsstaternes og EFTA-landenes fremskridt, for så vidt angår bestemmelserne i landingsforordningen efter fuldstændigheden og kvaliteten af de fremsendte oplysninger.

2.1. Dataindsamling og datakilder

Administrative data synes at være den vigtigste kilde til de statistiske oplysninger om landinger, idet næsten alle lande samler logbøger, salgsnotaer og landings-, omladnings- og overtagelsesopgørelser. I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009² og

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af 18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1382/91 (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 1).

² Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011³ skal førerne af fartøjer med en længde på over 10 m føre logbøger over deres fiskeri og fremsende de registrerede data inden for 24 timer, også selv om der ikke er fanget noget. Logbøger indeholder data, som registreres af fartøjsføreren under fangstopoperationerne, og fangstens levende vægt skal anslås. Logbøgerne er yderst nyttige til fordeling af fangster til fiskeriområder, beregning af fiskeriaktiviteten og krydskontrol med andre datakilder. For fartøjer med en længde på under 10 m skal medlemsstaterne anvende formularer (f.eks. fangstrapporter og logbøger), salgsnotaer eller stikprøveundersøgelser til at overvåge fiskeriaktiviteterne.

Salgsnotaerne sendes til de myndigheder, der er ansvarlige for det første salg af fisken. Salgsnotaerne indeholder oplysninger om mængden af hver af de landede arter, deres behandlingsgrad og værdien af hvert enkelt produkt samt oplysninger om det pågældende fartøj.

Den udbredte brug af elektronisk indberetning har ligesom reguleringen af indberetningsfristerne gjort det lettere at indsamle bedre data. Dataene sendes til de ansvarlige institutioner til tiden og indeholder i de fleste tilfælde alle de krævede oplysninger. Ud over logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser indsamler nogle lande også andre oplysninger, f.eks. via fartøjsovervågningssystemet (FOS), som giver mulighed for mere præcist at identificere fiskeriområder. Dermed sikres det, at fiskeriaktiviteterne i alle flådesegmenter og fiskeriområder dækkes fuldstændig, eftersom næsten alle lande har mulighed for at benytte administrative datakilder til at foretage en fuld optælling af deres aktiviteter.

Såfremt der ikke foreligger tilstrækkelige administrative oplysninger, anvendes der undersøgelser til at supplere (Frankrig og Malta) eller erstatte (Grækenland og Italien) de administrative data. Disse tilfælde beskrives nærmere nedenfor.

2.2. Dataindsamlingssystemer i medlemsstaterne og i EFTA-landene

Belgien – Kontoret for havfiskeri, som hører under afdelingen for landbrugs- og fiskeripolitik, er ansvarlig for dataindsamling. Salgsnotaer er den vigtigste informationskilde og fremsendes elektronisk samme dag fra de tre vigtigste auktioner (Zeebrugge, Ostende og Nieuwpoort). Dette gælder dog ikke salg fra små fartøjer, som kan sælge direkte til offentligheden i Ostende (i stedet for på auktionen), men disse skal dog indberette vægt og priser til auktionen i Ostende. Logbøgerne sendes inden for 48 timer og anvendes til at fordele de solgte mængder og fiskeriaktiviteterne på de forskellige fiskeriområder (de vigtigste områder er Nordsøen og den østlige del af Kanalen).

847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

³ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

Bulgarien – Det nationale agentur for fiskeri og akvakultur er ansvarlig for landingsdata. Dataene indsamles fra administrative kilder: Enhver, som praktiserer kommercielt fiskeri, skal fremsende logbøger og landingsopgørelser (også for fartøjer med en længde på under 10 m), og enhver, som foretager det første salg af fisk, skal fremsende salgsnotaer, som prisoplysningerne så udledes af. De logbøger og salgsnotaer, som modtages af det nationale agentur for fiskeri og akvakultur, skal indtastes i systemet, senest 15 dage efter at dataene er fremsendt. Bulgarske fartøjer driver udelukkende fiskeri i Sortehavet.

Cypern – Departementet for fiskeri og havforskning (under ministeriet for landbrug, udvikling af landdistrikter og miljø) har ansvaret for at indsamle data om fangster og landinger. Fartøjer med en længde på op til 10 m skal ud over salgsnotaer fremsende salgskvitteringer (for fiskere, der sælger deres landinger direkte) og landingsopgørelser. Der indsamles papirlogbøger for fartøjer med en længde på mellem 10 og 12 m, mens fartøjer med en længde på over 12 m har FOS og bruger det elektroniske indberetningssystem (EIS) til at indberette salgsnotaer. De forskellige datakilder er i øjeblikket ikke forbundet, og dataene lagres i forskellige databaser. Der er et klart behov for et integreret system og dermed for den nødvendige tekniske bistand til at udvikle et sådant system. Cypriske fartøjer driver fiskeri i det centrale og østlige Middelhav.

Danmark – NaturErhvervsstyrelsen, som hører under Miljø- og Fødevareministeriet, har ansvaret for landinger. Alle opkøbere ved første salg skal registreres og fremsende salgsnotaer. De fleste af de store fiskeopkøbere fremsender deres salgsnotaer online hver dag. Alle danske fartøjer skal føre logbøger (og fartøjer med en længde på over 12 m skal føre elektroniske logbøger). Fartøjer med en længde på under 10 m kan fritages for at føre logbog, hvis fiskerne har underskrevet en "erklæring om fiskeriområde". EIS er fuldt ud implementeret, og fartøjer med en længde på over 12 m skal anvende FOS. Danske fartøjer er hovedsagelig aktive i Nordsøen. Der benyttes administrative kilder, men dataene "fryses" efter aftale med Danmarks Statistik, inden de samles og sendes til Eurostat.

Tyskland – Data om landinger hører under forbundsagenturet for landbrug og fødevarer. Der benyttes administrative kilder, og dataene indsamles via logbøger. Oplysninger om produkternes kvalitet, behandlingsgrad og pris fås fra landingsopgørelser og salgsnotaer. Tyske fartøjer driver primært fiskeri i de vestlige farvande, Nordsøen, Østersøen, Grønland og de norske farvande.

Estland – Landbrugsministeriet, det nationale statistiske kontor, miljøministeriet og miljøinspektoratet deltager alle i dataindsamling. Det nationale statistiske kontor og landbrugsministeriet er ansvarlige for at redigere og sende dataene. Der benyttes administrative datakilder, herunder logbøger, landingsopgørelser, salgsnotaer og omladnings- og transportdokumenter. Fartøjer med en længde på under 12 m eller under 15 m, der udelukkende driver fiskeri i Estlands territorialfarvand, fører nationale papirlogbøger. Fartøjer med en længde på over 12 m skal fremsende logbøger ved hjælp af EIS. De første købere af fisk skal fremsende salgsnotaer elektronisk til landbrugsministeriet. Estiske fartøjer driver fiskeri i Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav og indre farvande.

Irland – Den irske fiskeribeskyttelsesmyndighed (Sea Fisheries Protection Authority) er udelukkende ansvarlig for data om landinger. Data om fangster hentes fra elektroniske

logbøger for fartøjer med en længde på over 10 m og fra salgsnotaer for fartøjer med en længde på under 10 m. Den irske flåde er aktiv i det nordøstlige Atlanterhav.

Grækenland – Administrative data om gennemsnitlige landingspriser og værdier indsamles af ministeriet for genopbygning, produktion, energi og miljø. De sendes til det nationale statistiske kontor til redigering og behandling. Data om fangster indsamles af det nationale statistiske kontor via en månedlig statistisk undersøgelse. Undersøgelsen omfatter en fuld optælling af oversøiske fiskeriaktiviteter (fartøjer, der driver fiskeri i den centrale del af det østlige Atlanterhav) og en stikprøveundersøgelse af hav- og kystfiskeriaktiviteterne i Middelhavet. Der bruges en stratificeret stikprøvemetode på grund af den meget høje andel af manglende tal (50 %). Fangster fra fartøjer med motorer under 20 HK er ikke inkluderet. Dataene sendes til Generaldirektoratet for Maritime Anliggender og Fiskeri (GD MARE) af ministeriet for genopbygning, produktion, energi og miljø, og til Eurostat af det nationale statistiske kontor.

Spanien – Generalsekretariatet for fiskeri og undergeneraldirektoratet for statistik (begge under ministeriet for landbrug, fødevarer og miljø) er ansvarlige for data om landinger. Generalsekretariatet for fiskeri sender data til GD MARE, mens undergeneralsekretariatet for statistik sender data til Eurostat. Data hentes fra statistikken over havfiskerifangster og -landinger. Her samles oplysninger fra landings- og omladningsopgørelser (for fartøjer med en længde på over 10 m), første salgsnotaer, samlede tilladte fangstmængder og kvoter samt fra producentorganisationer. De data, der sendes til GD MARE, er rent administrative, mens dataene til Eurostat allerede er blevet behandlet statistisk. Den spanske flåde driver fiskeri i alle fiskeriområder, der er omfattet af EU-forordningen, samt i andre regioner.

Frankrig – Direktoratet for havfiskeri og akvakultur har det overordnede ansvar for dataindsamling. Ansvar for at redigere og sende data til Kommissionen påhviler kontoret for fiskeri og akvakultur under direktoratet for havfiskeri og akvakultur. Det nationale agentur FranceAgriMer har ansvaret for at samle salgsnotaer og indtaste papiropgørelser. Data om fiskeri efter tropisk tunfisk indberettes af instituttet for forskning og udvikling til direktoratet for havfiskeri og akvakultur. Administrative kilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer samt data fra FOS) dækker fint fiskeriaktiviteterne i Atlanterhavet. Ufuldstændige administrative data om Middelhavet og de oversøiske territorier suppleres med data fra stikprøveundersøgelser, men disse data indgår endnu ikke i de data, der sendes til Eurostat. Frankrig rapporterede at have haft problemer med manglende eller fejlbehæftede primære data og anerkendte, at det var nødvendigt at forbedre datakvaliteten. Næsten 80 % af fangsterne sker i det nordøstlige Atlanterhav. De andre store fiskeriområder er den vestlige del af Det Indiske Ocean, den centrale del af det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Kroatien – Fiskeridirektoratet under landbrugsministeriet er ansvarlig for data om landinger. Administrative data indsamles fra logbøger og landingsopgørelser (for trawlere og notfartøjer samt fartøjer med en længde på over 10 m), fangstrapporter (for fartøjer med en længde på under 10 m), FOS (for fartøjer med en længde på over 15 m) og salgsnotaer for fersk fisk. Kroatiske fartøjer driver fiskeri i det nordlige og centrale Adriaterhav.

Italien – Ministeriet for landbrug, fødevarer og skovbrug, det nationale forskningsråd og ITAFISHSTAT (et nationalt konsortium for udvikling af fiskeristatistik) er ansvarlige for data

om landinger. Det nationale forskningsråd og ITAFISHSTAT gennemfører multivariate stikprøveundersøgelser af fiskeriaktiviteter i Middelhavet, hvis metoder blev fastlagt i samarbejde med det nationale statistiske kontor. Fartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun indgår ikke i stikprøven og indberetter data til ministeriet for landbrug, fødevarer og skovbrug ved hjælp af logbøger. Optællingsdata om fiskeri i den østlige del af det centrale Atlanterhav og den vestlige del af Det Indiske Ocean, som tidligere blev leveret af det nationale statistiske kontor, indsendes ikke længere. Da den forrige rapport blev udarbejdet, foreslog Italien at ændre metoden til indsamling af disse data for at løse problemet med meget lave svarprocenter. Indtil videre er der dog ikke foretaget ændringer.

Letland – Statens miljøtjeneste under ministeriet for miljøbeskyttelse og regionaludvikling er ansvarlig for at indsamle data fra landinger og første salgsnotaer og for at samle data for Østersøen og Rigabugten. Instituttet for fødevarer, dyresundhed og miljø deltager også i indsamlingen og behandlingen af data for disse områder samt for fiskeri på åbent hav i Atlanterhavet. Desuden sender det data til fiskeridepartementet (under landbrugsministeriet) til sammenlægning. Det samlede ansvar for datakvaliteten ligger hos det centrale statistikkontor, idet statens miljøtjeneste og instituttet for fødevarer, dyresundhed og miljø også sikrer kvaliteten i deres respektive kompetenceområder. Fiskeridepartementet har ansvaret for den endelige krydskontrol af data og for indsendelse af data til Kommissionen. Der benyttes administrative datakilder, herunder logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser. Alle fiskerifartøjer med en længde på over 12 m bruger EIS og er udstyret med FOS. Data om fangster efter værdi og art indsamlet af det centrale statistikkontor krydskontrolleres i forhold til de administrative data fra fiskeridepartementet. Den lettiske fiskeriflåde er aktiv i Østersøen og den nordøstlige og østlige del af det centrale Atlanterhav.

Litauen – Fiskeridepartementet under landbrugsministeriet står for dataindsamling. Der benyttes primært datakilder som logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser. Litauen benytter et integreret automatisk system til behandling og validering af landingsdata. Litauiske fartøjer driver fiskeri i det nordøstlige og nordvestlige Atlanterhav, den østlige del af det centrale Atlanterhav og det sydlige Stillehav.

Malta – Departementet for fiskeri og akvakultur under ministeriet for bæredygtig udvikling, miljø og klimaændringer står for dataindsamling. Data sendes til Eurostat af det nationale statistiske kontor og til GD MARE af departementet for fiskeri og akvakultur. Der anvendes optælling ved fartøjer med en længde på over 10 m, og data indsamles ved hjælp af logbøger og afregningsbilag. Data om fartøjer med en længde på under 10 m indsamles via en mindre multivariat stikprøveundersøgelse. Maltesiske fartøjer er aktive i Middelhavet.

Nederlandene – Fiskeridepartementet under det nederlandske erhvervsagentur står for at indsamle data fra den nederlandske myndighed for fødevarer- og forbrugerproduktsikkerhed og sender derefter de krævede data til GD MARE. Det nationale statistiske kontor har ansvaret for at redigere og fremsende data til Eurostat. Logbøger, salgsnotaer og data om fangster fås fra fiskeriregistrerings- og informationssystemet, som vedligeholdes af myndigheden for forbrugerproduktsikkerhed. Nederlandske fartøjer driver fiskeri i det nordøstlige og den østlige del af det centrale Atlanterhav og i det sydøstlige Stillehav.

Polen – Ansvar for dataindsamling ligger hos fiskeridepartementet under ministeriet for landbrug og landdistriktsudvikling. Data indhentes fra elektroniske logbøger eller papirlogbøger og månedlige papirrapporter (afhængigt af fartøjets størrelse) samt salgsnotaer. Både EIS og FOS benyttes, sidstnævnte til fartøjer med en længde på over 12 m. Polske fartøjer er primært aktive i Østersøen og den østlige del af det centrale og det sydøstlige Atlanterhav.

Portugal – Det nationale statistiske kontor har uddelegeret ansvaret for at udarbejde officiel fiskeristatistik til generaldirektoratet for naturressourcer, sikkerhed og maritime tjenester. De fem regionale direktorater for landbrug og fiskeri på fastlandet og de kompetente institutioner i de selvstyrende regioner deltager også i dataindsamlingen. De vigtigste datakilder er logbøger, landingsopgørelser og, for fersk og kølet fisk, fra nationale auktioner og salgsnotaer. Portugisiske fartøjer driver hovedsagelig fiskeri i det nordøstlige, det vestlige og den østlige del af det centrale Atlanterhav, men også i Stillehavet.

Rumænien – Det nationale agentur for fiskeri og akvakultur har ansvaret for indsamling af data. Det nationale institut for havforskning og -udvikling deltager ligeledes i dataindsamling og krydskontrol af data og bærer en del af ansvaret for at fremsende data til GD MARE. Der benyttes administrative datakilder (logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser). Der anvendes FOS, men EIS er endnu ikke blevet indført. Data indsamles af inspektører fra det nationale agentur for fiskeri og akvakultur og krydskontrolleres derefter af direktoratet for inspektion og havpolitik. Fiskerifartøjer driver kun fiskeri i den del af Sortehavet, som hører under rumænsk jurisdiktion.

Slovenien – Ansvar for dataindsamling ligger hos ministeriet for landbrug, skovbrug og fødevarer, fiskeriforskningsinstituttet og det nationale statistiske kontor. Datakilderne er mestendels administrative. Alle fartøjer skal udfylde logbøger og fremsende landingsopgørelser. Data om priser fås fra salgsnotaer og spørgeskemaer. Manglende priser (som udgjorde mindre end 1 % af de samlede landede mængder i 2014) anslås. Fiskeriforskningsinstituttet står for dataindtastning, -behandling og -styring, mens ministeriet for landbrug, skovbrug og fødevarer og det nationale statistiske kontor er ansvarlige for at sammenligne data over tid, offentliggøre data til tiden og fremsende data til internationale organisationer. Den slovenske flåde driver fiskeri i Adriaterhavet.

Finland – Det primære ansvar for fiskeridata ligger hos instituttet for naturressourcer. Ministeriet for landbrug og skovbrug fører registre og en database i realtid over kommercielt havfiskeri og har ansvaret for at overvåge kvoterede arter og fremsende data om disse til GD MARE. Ud over dataene fra ministeriet for landbrug og skovbrug fremsender instituttet for naturressourcer data fra egne undersøgelser og eksterne oplysninger. Instituttet samler disse statistiske oplysninger og sender dem til Eurostat. Fartøjer med en længde på over 10 m skal fremsende logbøger, mens fartøjer med en længde på under 10 m udfylder månedlige kystfiskeriformularer (hvor fangsterne anslås ved manglende svar). Førstegangssalg af kvoterede arter er reguleret. Oplysninger om salg af ikke-kvoterede arter suppleres med en undersøgelse af de største fiskegrossister. Finske fartøjer fisker udelukkende i Østersøen.

Sverige – Ansvar for dataindsamling ligger hos det svenske agentur for hav- og vandforvaltning. Datakilderne er administrative og omfatter logbøger, salgsnotaer,

landingsopgørelser og, for kystflåden, månedlige (eller endog daglige) journaler. Logbøger for fiskerfartøjer med en længde på over 12 m fremsendes elektronisk via EIS-systemet. Salgsnotaer indsamles centralt, enten elektronisk eller på papir, og kystfiskere har mulighed for at fremsende kystfiskerijournaler elektronisk via en sikker webgrænseflade.

Det Forenede Kongerige – Ansvar for dataindsamling og kvalitetskontrol ligger hos myndighederne i de enkelte lande i Det Forenede Kongerige. Havforvaltningsorganisationen (Marine Management Organisation), som er myndigheden for England og Wales, indsamler derefter oplysningerne fra de andre myndigheder og har det endelige ansvar for at kvalitetssikre oplysningerne, inden de sendes til Kommissionen. Fartøjer med en længde på over 10 m skal fremsende elektroniske landingsopgørelser, logbøger og salgsnotaer, mens det for fartøjer med en længde på under 10 m er frivilligt at fremsende logark og landingsopgørelser. Alle salgsnotaer, uanset fartøjets størrelse, skal sendes til myndighederne. Dertil kommer andre informationskilder (f.eks. journaler, der skal indsendes af fartøjer, der driver skaldyrsfiskeri). Det nordøstlige Atlanterhav er Det Forenede Kongeriges primære fiskeriområde, men en lille flåde, der fisker i fjerne farvande, driver fiskeri i det sydvestlige Atlanterhav og den vestlige del af Det Indiske Ocean.

Island – Data indsamles af fiskeridirektoratet og sendes hver måned til det nationale statistiske kontor, som behandler og renser dataene, inden de sendes til Eurostat og GD MARE. Alle opkøbere og forarbejdningsvirksomheder er juridisk forpligtet til at udfylde vægt- og forarbejdningsrapporter. Islandske fartøjer fisker overvejende i det nordøstlige Atlanterhav.

Norge – Ansvar for fiskeridata ligger hos fiskeridirektoratet, men oplysningerne indsamles i første omgang gennem seks salgssammenslutninger, som håndterer de økonomiske transaktioner mellem fiskere og opkøbere. Der benyttes administrative datakilder (fangstlogbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). Alle fiskerfartøjer med en længde på over 15 m skal fremsende elektroniske logbøger ligesom fartøjer med en længde på over 12 m, der fisker i Skagerrakområdet. Som EØS-land indberetter Norge ikke via EIS eller FOS, men benytter disse systemer til at kontrollere kvaliteten af salgsnotaer. Norske fartøjer fisker i det nordøstlige og nordvestlige Atlanterhav og i Antarktis.

2.3. Datakvalitet

Metoderne for indsamling af fiskeridata er relativt ensartede i Europa. Der er set en forbedring af kildedata inden for de seneste år. Omfattende brug af elektronisk indberetning har betydet, at dataene fremsendes til tiden og er af bedre kvalitet. De elektroniske indberetninger gør det også muligt at medtage indbyggede kontroller og kontrollere rådata. De nationale myndigheder foretager også foreløbige kontroller af denne type, når logbogsdata fremsendes på papir (primært fartøjer med en længde på under 10 m).

Nogle lande gør brug af andre værktøjer til at kontrollere troværdigheden af de oplysninger, som fiskerne indberetter. De portugisiske myndigheder foretager inspektioner, enten til søs eller under landinger i havne. I Det Forenede Kongerige findes der imidlertid forskellige overvågningssystemer, og inspektører besøger regelmæssigt markeder og salgssteder. Flere

lande har desuden fastsat, at landede fisk skal vejes på godkendte vægte for at sikre en nøjagtig vejning.

Når dataene er indtastet i de nationale systemer, skal de gennemgå kontrolprocedurer (i det fleste tilfælde automatiske) for at sikre intern overensstemmelse. Der foretages forskellige krydskontroller (f.eks. logbøger i forhold til landingsopgørelser og logbøger i forhold til salgsnotaer). Sammenligning og sammenkædning af salgsnotaer og landingsopgørelser sker i flere lande automatisk. I Letland anvendes kvartals- og årsdata indsamlet af det nationale statistiske kontor f.eks. til at krydskontrollere data om landinger og fangster fra administrative kilder. I Malta og Rumænien foretager tekniske eksperter krydskontrol. I Det Forenede Kongerige foretager myndighederne hver måned grundige krydskontroller af kvoterede arter. Grækenland, Kroatien og Slovenien fortæller også, at de har indført procedurer til overvågning af overensstemmelse over tid.

Et meget stort flertal af landene anførte, at de indberettede gennemsnitlige landingspriser pr. ton stammer fra de mange oplysninger, der hentes fra administrative kilder, dvs. at priserne er baseret udelukkende på salgsnotaer (værdier) og logbøger eller landingsopgørelser (mængder). Ved manglende prisoplysninger anslås de gennemsnitlige enhedspriser på grundlag af relevante foreliggende data, f.eks. gennemsnitlige referencepriser for arten, tilpassede priser for solgte produkter, internationale handelsdata, gennemsnitlige priser for fisk af samme kategori og præsentationer og forespørgsler til fiskerivirksomheder.

Nogle lande meddelte, at de havde oplevet forsinkelser, når de skulle modtage data fra deres lille flåde. Desuden var de fremsendte data til tider ufuldstændige. Der blev også meldt om forsinkelser i modtagelsen af salgsnotaer om landinger i andre medlemsstater eller lande uden for EU. Kun meget få lande erklærede udtrykkeligt, at data om ikke-kvoterede arter var mindre pålidelige (Frankrig, Finland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige). Nogle lande har ikke indført automatiske valideringsprocedurer.

De indsendte data for 2014 viste, at der er gjort store fremskridt. Der var færre fejl i forbindelse med fremsendelsen, flere lande fremsendte deres datasæt til tiden, og der var et godt samarbejde mellem dataleverandørerne og Kommissionen i de tilfælde, hvor der var behov for yderligere kontrol eller rettelser. De langvarige vanskeligheder, der påvirkede Tysklands landingsdata indtil referenceåret 2013, blev ligeledes løst. Ikke desto mindre er der fortsat lange svartider for de få lande, hvor dette længe har været et problem (Tyskland, Frankrig, Rumænien og Island). På tidspunktet for offentliggørelsen af denne rapport var Grækenlands data endnu ikke offentliggjort på grund af den igangværende revision af koderne for visse arter. Bulgarien fremsendte sine data for 2014 om fangster og landinger tre måneder for sent.

3. DATAANVENDELSE (DATAFORMIDLING)

Ud over at offentliggøre landets data på nationalt plan stilles landerapporterne også til rådighed via Eurostats formidlingsdatabase på <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database>. På

grundlag af disse data udarbejder Eurostat artikler til serien *Statistics Explained*⁴ og statistikbogen *The Agriculture, forestry and fishery statistics*⁵. Data indsamlet efter landingsforordningen tjener som grundlag for udarbejdelsen af en fornuftig politik. De har især betydning for den fælles fiskeripolitik (FFP), som trådte i kraft den 1. januar 2014, og som skal sikre, at fiskeri og akvakultur er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt. Der er behov for data af en meget høj kvalitet for at gennemføre de nye krav i FFP, som fastlægger bæredygtige fangstgrænser, kriterier for mere selektive fangster og landingsforpligtelser. Data om landinger af fiskevarer, som stilles til rådighed af Eurostat, er også en vigtig informationskilde for det europæiske markedsobservatorium for fiskevarer og akvakulturprodukter (EUMOFA).

4. OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

16 lande kunne anslå den administrative byrde, som følger med udarbejdelse og fremsendelse af data efter landingsforordningen, og ni kunne også anslå deres pengemæssige produktionsomkostninger. De fremsendte oplysninger vedrører alle de data om fangster og landinger, som sendes til Eurostat. Når der anvendes de samme kilder og værktøjer til at producere forskellige dele af dataene, er det vanskeligt at skelne omkostningerne ved et element fra den samlede opgørelse. Byrden og omkostningerne i forbindelse med dataene er meget forskellige fra land til land: Syv lande meddelte, at de skulle bruge mellem 15 og 40 timer til at udarbejde og fremsende dataene til Eurostat, seks lande anslog, at det ville tage mellem 80 og 150 timer, og tre lande mente, at arbejdsbyrden var på 150 timer. Fire lande anslog de afholdte omkostninger til at være mindre end 1 500 EUR, andre fire vurderede, at de lå på mellem 2 000 og 3 000 EUR, og en enkelt medlemsstat vurderede dem til over 7 000.

5. KONKLUSION

I de fleste tilfælde giver de administrative datakilder en fuldstændig optælling af fiskeriet. Den udbredte brug af elektronisk indberetning og indførelsen af automatiske valideringssystemer har øget tilliden til datakvaliteten og gjort det lettere for landene at indsende data til tiden.

Ikke desto mindre viser de svagheder i forbindelse med dataindsamlingen, som respondenterne i undersøgelsen nævnte, og de vanskeligheder, som Eurostat oplevede med valideringen, at der stadig er plads til forbedringer. Det fremgår f.eks., at længere svartider og større vanskeligheder med at gennemføre datakontrol forekommer i de lande, der ikke har centraliserede systemer. I disse tilfælde kan det være en meget kompleks og langvarig proces at foretage sammenligninger for at finde ud af, om yderpunkterne skal accepteres eller korrigeres.

---

⁴ [Fishery statistics – Statistics Explained.](#)

⁵ [Agriculture, forestry and fishery statistics – 2015 edition – Product – Eurostat.](#)

Ved flere lejligheder fremsendte landene rettelser til dataene, når Eurostat opdagede fejl i sin krydskontrol mellem statistik over fangster og landinger. Dette tyder på, at den overensstemmelseskontrol, som foretages på nationalt plan, er utilstrækkelig.

Flere lande er imidlertid i gang med at forbedre deres systemer. Tyskland og Frankrig arbejder på nye kontrol- og valideringssystemer, som skal tages i brug henholdsvis medio og ultimo 2016. Cypern er ved at færdiggøre en udbudsprocedure om gennemførelse af automatisk validering, som skal mindske forskellene mellem de forskellige datakilder. Landet har også planer om at bygge et centraliseret system, som forbinder alle datakilder. Estland tager skridt til at indføre yderligere automatisering.

Eurostat udarbejdede et spørgeskema, som landene skulle udfylde inden dataindsamlingen i 2014. Der blev derefter på grundlag af de modtagne svar udarbejdet et sæt praktiske retningslinjer for indberetning af landingsstatistik. Retningslinjerne beskriver præcist, hvilke landinger der skal og ikke skal medtages, og hvordan de skal indberettes. Der syntes at være behov for sådanne retningslinjer for at kunne harmonisere national praksis og undgå forvridninger i de aggregerede data. Anvendes retningslinjerne, bør de medføre en bedre datakvalitet.

6. HENSTILLINGER

Nogle af manglerne i den tidligere rapport⁶ er ikke blevet udbedret i visse lande. Manglerne vedrører navnlig den tvivlsomme kvalitet af de primære data og valideringssystemer, som ikke er (fuldt ud) centraliseret og automatiseret. I visse tilfælde synes der at opstå store problemer, når flere organisationer er ansvarlige for dataene. De pågældende lande opfordres derfor kraftigt til at styrke kommunikationen og samarbejdet mellem de forskellige involverede institutioner. Det er også vigtigt at forbinde alle kildedata og indføre automatiske overensstemmelses- og troværdighedskontroller for at forbedre troværdigheden af dataene og sikre, at de fremsendes til tiden.

De tilfælde, der vækker større bekymring, som f.eks. at Italien mangler data om fiskeriet i den østlige del af det centrale Atlanterhav og den vestlige del af Det Indiske Ocean, skal håndteres i meget tæt samarbejde med de berørte nationale myndigheder.

Samtidig skal der tages yderligere skridt til at forenkle processen med at klargøre og fremsende dataene. Dette vil bidrage til at mindske byrden for dataleverandørerne. Især bør kodelister så vidt muligt ensrettes med de lister, som skal anvendes efter andre forordninger. Dette gælder navnlig koderne for behandlingsgrad, som kunne afstemmes bedre med koderne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.

Der bør ligeledes tages skridt til at forbedre de omregningsfaktorer, der anvendes til at beregne den levende vægt af fiskevarer. Disse bør være mere præcise og bør tage højde for, både hvordan fisken bevares om bord og forarbejdningen. Mere nøjagtige omregningsfaktorer vil sikre større konsekvens mellem de enkelte lande med hensyn til omregningen til levende

---

⁶ COM(2014) 240 final.

vægt og forbindelsen mellem fangster og landinger. De vil også give mulighed for mere effektiv krydskontrol i forhold til den fangststatistik, som indberettes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009⁷, (EF) nr. 217/2009⁸ og (EF) nr. 218/2009⁹ om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater.

---

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 217/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om medlemsstaternes fangster og fiskeriaktivitet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 42).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).